

έργαζεται, ώς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων μάλιστα δὲ, νυμφευθείς, ἔγινεν ὁ πατήρ πολυαρίθμου οἰκογενείας.

Εἰς τὸν στόμαχον γεννᾶται ὁ ευστόν τι, καὶ λούμενον ὁ Γαστρικὸς Χυλὸς, τοῦ δόποίς ἔργον εἶναι νὰ πέπτῃ ἵτοι νὰ χωνεύῃ τὰς θρεπτικὰς ψίλας· τοῦτο ἐξήγαγεν ἐκαποντάδας φορῶν ὁ προειδημένος ιατρὸς κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον·

— Ἀφοῦ ἔκαμψε τὸν ἄνθρωπον νὰ πλαγιάσῃ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς του πλευρᾶς, κατεπίεζε τὴν ἐντὸς τοῦ ἀνοίγματος δικλίδα, ἐμβαζεῖ σύριγγα τινὰ ἀπὸ κόψι μέλαστικὸν, ἰσομεγέθη μὲ παχὺ κονδύλιον, πέντε η ἐξ δακτύλους εἰς τὸν στόμαχον, καὶ ἐπειτα ἐγύριζεν αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ ἀριστερὸν του πλευρόν. Ὅγιαίνων ὁ στόμαχος, καὶ ελεύθερος ὡν ἀπὸ τροφῆς, εἶναι συνήθως διόλου κενός καὶ συνεσταλμένος. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σύριγγος, ὁ Γαστρικὸς Χυλὸς ἥρχιζε νὰ ὅρῃ πρῶτον κατὰ φανίδας, ἐπειτα κατὰ διακεκομένον, ἐνίστε δὲ καὶ κατὰ μικρὸν συνεχὲς ὁνάκιον. Ὁ περικίνησις τῆς σύριγγος ἦνταν τὴν ἐκκένωσιν. Ὁ συνήθως ἐξαγομένη ποσότης ὁ ευστόν ἥτον ἀπὸ τέσσαρας δραχμὰς ἕως μίαν ἥμισυ η δύο ουγγίας. Ὡτὸ δὲ καθαρὸν, διαφανὲς, ἀσομον, ὀλίγον τι ἀλμυρὸν, καὶ κλίνον πρὸς τὸ δέξιον. Κυριώτεραι αὐτοῦ ἴδιότητες εἶναι ὅτι ἐμποδίζει τὴν σῆψιν ζωῆκῶν καὶ φυτικῶν οὐσιῶν, καὶ διαλύει ἐντελῶς τὰς πλειοτέρας αὐτῶν· κάμνει δὲ τοῦτο δχι μόνον ἐντὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ στομάχου, ὡς ἐπληροφορήθη ὁ Βωμόντιος διὰ πλείστων πειραμάτων.

Διὰ νὰ χωνευθῇ γεῦμα, συγκείμενον ἀπὸ διάφορα τροφῆς εἰδῆ, ἀπαιτοῦνται κοινῶς τρεῖς ἔως τρεῖς ἥμισυ ὁρα. Ὁταν ὁ στόμαχος ἥναι ἀδύνατος, η βλαμμένος ἀπὸ ναρκωτικά· ὅταν ὁ ροῦς εύρισκεται τεταραγμένος ὑπ' ὀργῆς η ἄλλως τινὸς ἴσχυροῦ πάθους· η ὅταν η τροφὴ δὲν κατεμερίσθη ἀρκετά, χρειάζεται πλειότερος καρδός· βραχύτερος δὲ, ὅταν η τροφὴ διηρέθη λεπτομερῶς, καὶ συνεμίχθη μὲ σίελον, η ὅταν η θερμοκρασία τοῦ στομάχου, ὡς καὶ η τοῦ λοιποῦ σώματος, ὑψωθῇ ὑπὸ μετρίας γυμνάσεως. Ἀπὸ τὰ κοινὰ εἰδη φυτικῆς τροφῆς, δούλιον βραστὸν ἀπαιτεῖ μίαν ὁραν διὰ νὰ χωνευθῇ· φάρος, δύο ὁρας· χλωρὸς ἀραβόσιτος καὶ φασόλια, τρεῖς ὁρας καὶ τεσσαράκοντα πέντε λεπτά· γλυκέα μῆλα, μίαν ὁραν καὶ τριάκοντα λεπτά· γεωμήλα, βραστά, τρεῖς ὁρας καὶ τριάκοντα λεπτά· λαχανα βραστά, τέσσαρας ὁρας καὶ τριάκοντα λεπτά. Ἀπὸ δὲ τὰ τῆς ζωῆκῆς τροφῆς εἰδῆ, βραδινὸν κρέας, ἐψητὸν η δόπτον, χωνεύεται εἰς τρεῖς ὁρας· τὸ αὐτὸν, τηγανητὸν, εἰς τέσσαρας ὁρας· μοσχαρίου κρέας, δόπτον, εἰς τέσσαρας

κρέας, ἐψητὸν, εἰς πέντε ὁρας καὶ δεκαπέντε λεπτά· ὀστρείδια, ψιλά, εἰς δύο ὁρας καὶ πεντήκοντα πέντε λεπτά· αὐγά, βρασμένα ἀραιά, εἰς τρεῖς ὁρας· Ἰνδικὸς δόμις, εἰς δύο ὁρας καὶ τριάκοντα λεπτά· κρέας ἐλάφου, εἰς μίαν ὁραν καὶ τριάκοντα πέντε λεπτά.

Ο ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ο ΙΟΥΝΙΟΣ ἥτον ὁ τέταρτος μὴν καὶ εἰς τὸ Ἀλβανικὸν, ἥτοι ἀρχαῖον Λατινικὸν Μηνολόγιον, καὶ εἰς τὸ τοῦ Ρωμαίου εἰχε δὲ εἰκοσιεξ μόνον ἥμέρας εἰς τὸ πρῶτον, ἀλλὰ τριάκοντα εἰς τὸ δεύτερον. Ὁ Νομᾶς τοῦ ἀφίγεσε μίαν ἥμέραν, τὴν ὁποίαν τὸν ἀπέδωκεν ὁ Ιούλιος Καΐσαρ, ἐπικυρώσας συγχρόνως καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν διετήρησε μέχρι τῆς σήμερον. Τὸ δονιά του παραγέται πιθανῶς η ἀπὸ τὴν λέξιν Juno (Ἡρα), η ἀπὸ τὴν Juniores (Νέοι).

Τὸν μῆνα τοῦτον ἔωγχάφονν οἱ παλαιοὶ ὡς νεανίσκον, φοροῦντα χλαμύδα πρασινόχοορον, ἔχοντα στέφανον ἐπὶ κεφαλῆς, καλάθιον ὀπωρῶν κρεμάμενον εἰς τὸν βραχίονα, καὶ ἀετὸν εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα. Μὲ τὴν δεξιὰν ἐκράτει τὸ σημεῖον τοῦ Καρφίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβαίνων ὁ ἥλιος τὴν 10—22αν, κάμνει τὸ θερινὸν ἥλιοστασίον· τριώντι δὲ τῆς σφαιρᾶς αὐτῆς, η ὁποία τότε φαίνεται μὲν στάσιμος, ἀλλὰ κατ' ἀλήθευταν ἀρχίζει νὰ ὀπισθοδρομῇ, εἶναι τύπος ἀρμοδιώτατος ὁ τὴν κίνησιν ἀλλόκοτος Καρκίνος.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΓΓΑΜΩΝ.—Πολυμαθής τις ιατρὸς τοῦ Βερολίνου, ὁ Κάππαρ, ἔκαμψε περίεργον τινὰ ὑπολογισμὸν περὶ τῆς θνήσεως τῶν ἐγγάμων ὡς πρὸς τὴν τῶν ἀγάμων. Βεβαιόνει, ὅτι διὰ μὲν τὴν ὑπανδρον εἰκοσιπενταετῆ γυναικα ἡ κατὰ μέσον δρον διάρκεια τῆς ζωῆς εἶναι περίπου 36 χρόνοι, διὰ δὲ τὴν ἀνύπανδρον 30½. Εἰς ἥλικιαν 30 χρόνων ὑπάρχει διαφορὰ 4 ἑταν πρὸς χάριν τῆς ὑπάνδρου· εἰς ἥλικιαν 35, δύο ἑταν διαφορά, καὶ οὕτω καθεξῆς. Περὶ τῶν ἀνδρῶν βεβαιόνει, ὅτι η θνήσις τῶν ἀπὸ 30 ἔως 45 ἑταν ἥλικιας εἶναι 18 μόνον διὰ τοὺς ἐγγάμους, 27 δὲ διὰ τοὺς ἀγάμους· καὶ ὅτι, ἀν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγάμων, δοι θάνατον εἰς ἥλικιαν 40 χρόνων, ὑποτεθῆ 41, ὁ τῶν ἐγγάμων εἶναι 76. Ὡτὸ διαφορὰ γίνεται ἀκόμη σημαντικωτέρα, δοσον προβαίνει η ἥλικια. Ἐξηκονταετεῖς εὐρίσκει τις 22 ἀγάμους, καὶ 48 ἐγγάμους· ἐβδομηκονταετεῖς, 11 ἀγάμους, καὶ 27 ἐγγάμους· ὅγδοικονταετεῖς, ἀν τυχὸν ἐνρεθῶσι ζῶντες 3 ἀγάμοι, θάλον ἐξάπαντος εὐρεθῆν 9 εὐλογημένοι. Ἀπὸ τὰς γυναικας 72 ὑπανδροι φθάνειν.